

– ikki at tað neyðtúrviliga er kensluborið, men tað er tað heilt víst í UNDIRFLOYMA, heilt víst. Yrkingarnar úr yrkingasavninum vórðu skrivaðar, tá ið Anna Malan var millum 16 og 18 ár. Anna Malan skrivar enn, hon verður 21 ár um eina viku, og enn er hitt lyriska eg’ið grundin.

*Virus
Soppetin bruni á húðini
litleysar animonir sum vaksa
fjøll av kambfjaðrum
eitt kroniskt virus innani
sum brýtur út
tá tú heldur
at tú hevur gloymt tað*

– Ein av nýggjastu yrkingunum hjá Onnu Maluni.

Náttúrinar ringrás

»Eg búgvi her í Nólsoy, og her er náttúran beint við. Eg fáist nógv við plantur, og tí er tað natúrligt fyri meg, at náttúran eisini er partur av skrivingini.«

Nógvar av yrkingunum hjá Onnu Maluni snara um náttúruninnar ringrás. Allan vegin runt. Hon roynir at lýsa kenslur gjøgnum hesa ringrásina. Skurður, bruni, bløðrur, veska, leking, arr – ella einki. Onkuntíð er einki arr. Onkuntíð er lekingin fullkomin.

Brotin gløs og fiski-útgerðin hjá pápanum

Á veg upp gjøgnum trappurnar á Kunningarstovuni í morgun misti eg eitt glas. Tað fór í knús. Anna Malan, røsk sum hon er, var skjót at fara aftur kustinum. Men ístaðin fyri at koyra glasið í ein tóman mjólkapakka og so í rusk, so rópti hon av frøi og fylti sær taskuna við glaspettum. Eg undraðist. Sjálvandi. Men spurdi ikki meira. Tað er ikki altíð, eg spyrji. Hon ger so nógv lægið. Men eg bað hana ansa sær, tá ið hon bar taskuna

heim. Tað gjørði hon. Men alt hevur eina orsök. Eisini í høvðinum á Onnu Maluni. Okkurt man vera steðgað upp í skrivingini og málingini, tí tá ið eg fór heim til hennara at taka myndir til geinina seinnapartin í dag, so var stovan full av skulpturum.

Knúst glas og knúst spegl, líma saman til eitt landslag. Inn ímillum glasfjøllini og spegils-vøtnini hómast restir av tí, ið einaferð var fiskiútgerðin hjá pápanum. Hann fiskar nokk ikki longur. Ella møguliga hann gjørði, men nú ger hann tað í øllum førum ikki longur. Húkarnir hava fingið nýtt lív, og spegla sær í glasfjøllunum. Er hetta skyggjandi landslagið møguliga staðið, ella eitt av støðunum, Anna Malan hvørvir inn í, tá ið hatta serliga bráið fer um andlitið? Tað vænti eg og vóni eg.

Tað tykist at vera eitt gott stað at vera. Høgguslokkarnir úr fiskiútgerðini hjá pápanum síggja í øllum førum út til at stórtrívast.

Meira um Onnu Maluna

Hevur tú hug at trína longur inn í heimin hjá Onnu Maluni ber til at lesa sumt av tí, hon skrivar á blogginum nordanlot.wordpress.com, umframt at Anna Malan er eitt av teimum ungu listafólkunum, sum vera við á summarframsýningini í Noðrulandahúsinum í ár. Tað er leingi enn, men eg eri byrja at gleða meg.

